

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 185/2015
10.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ф.Б., због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Е.Х., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 1565/11 од 24.01.2014. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 83/14 од 15.10.2014. године, у седници већа одржаној 10.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 1565/11 од 24.01.2014. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 83/14 од 15.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 1565/11 од 24.01.2014. године окривљени Ф.Б. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године, не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове паушала, као у изреци пресуде, те да Шумској управи Нови Пазар на име истакнутог имовинскоправног захтева исплати износ од 16.928,35 динара, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж 83/14 од 15.10.2014. године, одбијена је, као неоснована, жалба окривљеног Ф.Б. и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару К 1565/11 од 24.01.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. и 483. ЗКП-а, бранилац окривљеног Ф.Б., адвокат Е.Х., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредаба члана 485. став 1. тачка 4. и члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП-а, уз предлог Врховном касационом суду да поднеги захтев усвоји те укине побијану првостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење, као и да утврди повреду закона.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП-а, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.Б., адвоката Е.Х., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Наводима, у захтеву браниоца окривљеног, да у изреци првостепене пресуде којом је окривљеном Ф.Б. изречена условна осуда није изричито наведено, од када тече рок проверавања, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП-а, односно на неразумљивост изреке пресуде. Међутим, како наведена повреда није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, то је захтев и у овом делу одбачен као недозвољен.

Поред тога, предметним захтевом се, без изричитог нумеричког, означавања указује и на повреду одредбе члана 447. став 2. ЗКП-а, наводима да је непозивањем окривљеног на седницу другостепеног већа, противно таквом изричитом захтеву окривљеног изнетом у жалби, повређено његово право на одбрану.

Врховни касациони суд налази, да и указивање на повреду одредбе члана 447. став 2. ЗКП-а не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, а осим тога како се ради о скраћеном кривичном поступку у коме окривљеном није изречена казна затвора, обавештавање окривљеног о седници већа врши се у смислу одредбе члана 511. став 1. ЗКП-а,

само уколико председник већа или веће нађе да би присуство окривљеног било корисно за разјашњење ствари.

Поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује се на повреду одредбе члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП-а, без образложења у чему се наведена повреда састоји. Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП-а, која прописује обавезан садржај захтева прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење у смислу члана 485. став 1. ЗКП-а, а у случају из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП-а мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, а да бранилац окривљеног уз поднети захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којима је утврђено да је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног Ф.Б. у предметном кривичном поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости окривљеног, у односу на напред наведену повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП-а, нема прописан садржај.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**